

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

17 Paria sunt, quem non esse citatum, vel non esse legitimè citatum.
Citatio est de jure natura. Agens, non agit, nisi in paciente bene disposito.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

Novum; sed ab ipsis mundi primordijs h[ab]itac[em] 15 via solebat Deus de peccatis nostris p[ro]cē-
nas sumere, ac hominis contumaciam vindicare Genes. cap. 3. Quapropter, cūm locustæ, & bruchus, ceteraque ejus ge-
neris animalia, ob peccata hominum, excommunicationes, mandataque Dei contemnitum divinitus mittantur,
soleatque Deus in creaturis irrationabili-
bus, ut in humanum usuro, & propter hominem factis hominem percutere: sententiam excommunicationis, ac censuram
in illas uti non debemus, sed orationibus, nec his remedijis sunt expellenda hu-
justmodi animalia. Si enim sunt, ut p[ro]missi-
mè, verèque credendum est, talia flagella à Deo, cur ad sinistram potius, quā ad dexteram deflebas? Cur Deum relin-
quens, qui vulnerat & sanat, mortificat,
& vivifcat, ut 1. Regum cap. 4, ut te ab hisce liberes ærumnis ad alia confugias?
Durum est sibi contra stimulum calcitra-
re, Act. Apost. cap. 9, & Cassian. eod. 17 cons. 1, numero 58, Tunc tantummodo à tuisereptum te videbis angustias, quando in d[omi]ne medicinam devotè poposceris,
unde justa in te noveris flagella deve-
nisse.

14. Sunt enim musæ & Dei miraculo pec-
cantium vindices, Capta enim in Hispania Gerunda à Carolo Siciliæ, & Philip-
po Francorum Regibus, cūm milites vim inferrent sepulchro Sancti Narcisi, mus-
carum adeò ingens inde prodigio traditur multitudo, & in exercitu irruisse, tam infesto impetu, ut in fugam illum verte-
rit, & ab incepto desistere coegerit, illata magna clade, ut post Baron, quem citat Majol. de admir. natur. reb. colloqu' 5,
§, Megarenses pagina mihi 224.

Excommunicatio enim, ut sit iusta, quatuor concurrere debent, jurisdictione excommunicandi: causa vera, & rationabilis: monitus competens præcedens, & causa expressa in sententia, ut per Grat. in decisi. cap. 3, num. 5, par. 1, lib. 4, & Abb. in cap. ab excommunicato, num. 5, & sequent. de rescript.

16. At hoc caso deficit jurisdictione, & de-
ficitus jurisdictionis est insanabilis, gloss.
si in clem. unic. de seq. posse & fruct. l. 2, in
fin. de penit. & Alciat. cons. 77, num. 8,
vol. 2, Non enim habent Episcopi jurisdic-
tionem excommunicandi animalia irra-
tionalia, sed tantum rationalia, &
pro peccato mortali, ut cap. nemo Episco-
porum, 11, quest. 3, cum alijs supra num. 4,
allegatur. Vbi cum enim datur inhabili-
tas, seu incapacitas inagente, vel patien-
te, excommunicatio est ipso jure nulla,
Abb. in d. cap. ab excommunicato num. 5,
vers. pro primo membro de rescript.

Deficit etiam citatio, seu monitus, &
licet officio judicis detur illis procurator,
& citetur, seu moneatur ad sententiam
nullitatem, paria sunt, quem non esse
citatum, vel non esse legitimè citatum,
l. ea quæ, & ibi Bar. num. 1, & 2, C. quo-
modo & quando jud. Citatio autem est de
jure gentium, seu naturali, Clem. pa-
ralu § ceterum defectus de re jud. Bald. in
l. fin. num. 3, C. de leg. & Alex. in cons. 11,
num. 1, lib. 7, & sic, ut pars possit compa-
rere, & postea deliberare, an cedere ve-
lit, vel contendere. Animal vero, quod
ratione & anima careat, haec facere min-
imè potest, & ideo illa fissa citatio nullius
esse roboris, vel momenti. Quilibet
enim actus necessariò excludens, validè
debet expleri: & agens non agit, nisi in

patiente benè disposito, ut per Abb. d. num. 5, vers. & in dubio.

18 Procuratoris datio † citationes processus, & quidquid in processu fabricatur, à dictis animabilis ignoratur, & ignorans excommunicari, & anathematizari non potest, ut inquit tex. in cap. ue animabus, de constit. in 6. & ibi glos. in ver. sententijs, & idèò non subsistunt in jure plura deducta, per Cassanum, vi rum alioqui uteiusque jurisdoctile. super judicis competentia citationibus, & va lidityte processuum contra dicta anima lia fabricandorum, de quibus in eod. conf.

1. par. 2. 3. & 4.

19 Eadem ratione, † nec propria auctoritate ordinaria, ut in se ipsis sunt, maledici possunt. Maledictio enim est duplex, scilicet, culpæ, & poenæ, Archid. in d. cap. Revertimini, num. 1. 16. quæst. 1. Sed irrationalia calpa carent, prout etiara carent infans, & furiosus, qui, si hominem occiderint, lege Cornelia non te nentur cum alterum innocentia consilijs tueatur, alterum vero status infelicitas excusat, ut l. infans, ff. adl. Cornel. de scaur. cap. illud relatum, 15. q. 1. Iul. Clar. in prax. crimin. fin. quæst. 60. vers. sed, nunquid, & ver. item quaro, lib. 5. quæ conclusio procedit, etiam in frenetico, infano, demente, seu mentecapto, Bal. in c. 1. in fin. an ille, qui inter Fra. Dom. de feud. Alex. 1. exposito, nu. 34 ff. de vulg. & pupill. subfisi. & post plures per ipsum allegatos, Farinac. in sue praxi crimin. tom. 1. par. 2. quæst. 94. nu. 2.

20 Adhæc † locustæ, bruchi, erucæ, & similia faciunt, quæ de jure naturæ sunt, illis concessa: omnibus enim animali bus natura datum est, sive rationalia sint

sive irrationalia, ut undequaque sumere sibi possint, unde alantur, Gen. cap. 1. in fin. gloss. in cap. omnes leges & ibi Archid. num. 7, dist. 1. & cap. discipulos, ubi etiam glos. in ver. same, de consecr. dist. 5, quod etiam dictis animalibus, cum in copia majori solito id faciunt, propter peccata hominum est permisum à Deo, ut dict. Psalm. 77. ver. & dedit erugini, &c. & Psal. 104. in vers. dixit, & venit locusta, bruchi, cuius non erat numerus cum seq. & d. cap. revertimini, §, verbum effusionis, 16° quæst. 1, & non esse dubitandum, quin ira Dei sit hic locustarum importunus ad ventus, post Liu. dec. 1. lib. 9, Oros. Europ. & Sanctus Augustinus de Civitate Dei, lib. 3, cap. 31, quos citat, testatur Majol. de admir. nat. reb. col. 5. pag. mihi 144, §, non est dubitandum cum seq. cuius mali Sicilia, & Italia hoc seculo maximo cum detimento participavit, ut pluribus adhuc in humanis agentibus est notum.

Nec illud obstat, † quod si non valet, quod ago, ut ago, valet in quantum valere potest, Roman. in l. stipulatio §, si quis num. 21, ff. de verb. oblig. & idèò, si non valet citatio, valet tamen excommunicatio, seu maledictio, quæ etiam sine citatione ferri potest, argum. desumpto à ficalnea à Domino maledicta Matth. 6, 21. & Marc. 6, 11, quodque Dominus maledixerit terræ in opere suo Genes. cap. 3, & cap. cùm Sandi §, item scriptura, 24, q. 3, & serpenti Genes. eod. cap. 3, & aliorum, de quibus pluribus agit Cassan. in d. conf. 1, par. 5, num. 120.

21 Nam responderetur, † maledictionem ficalneæ, terræ, ac serpenti inflatum, aliaque per Cassanum supra deducta,

LIII 2 sensum